

Když chce být někdo jako Bůh

16.11.2015, Aleš Opatrný, zdroj www.vira.cz

1

"Tato brutalita nás naplňuje hrůzou a ptáme se, jak může srdce člověka vymyslet a realizovat tak odporné činy, které otřásly nejen Francií, ale celým světem. Tuto hanebnou potupu důstojnosti člověka nelze po těchto činech neodsoudit. Chci opět mocně zdůraznit, že cesta násilí a nenávisti nevyřeší problémy lidstva a že užívání Božího jména k ospravedlňování této cesty je rouháním! Vybízím vás všechny, abyste se mnou spojili v modlitbě: svěřme Božímu milosrdenství bezbranné oběti této tragédie. Panna Maria, Matka milosrdenství, ať vzbudí v našich srdcích moudré smýšlení a mírumilovné úmysly. Do Její ochrany a Její bdělosti svěřme drahý francouzský národ, první dceru církve, a také Evropu a celý svět." (Papež František na Svatopetrském náměstí 15.11.2015)

Masakr v Paříži. Ale také vraždění nevinných v Sýrii, Iráku, v Africe. Výcvik a zapojování dětí do válečných operací. Paříž se nás asi dotkne nejvíc, protože je blízko a protože masakr cítíme právem jako útok na civilizaci, v níž žijeme. Zasahuje nás nesmyslnost takového vraždění. Když se lidé zabíjeli proto, aby získali území, majetek, nadvládu, bylo a je to zlé. Ale když jsou zabíjeni nevinní, aniž je z toho jakýkoliv zisk, když nakonec část atentátníků odpraví i sebe sama, zůstává nad tím rozum stát. A přece to není něco tak nového a nepochopitelného. Na prvních stránkách Bible čteme: *Had byl nejlstivější ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh udělal. Řekl ženě: „Tak Bůh vám tedy řekl: Nejezte ze žádného stromu v zahradě?“ Žena odpověděla hadovi: „Smíme jíst z ovoce stromů v zahradě, jen o ovoci stromu, který je uprostřed zahrady řekl Bůh: Nesmíte z něho jíst a ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli. Had řekl ženě: „Ne, nezemřete. Naopak, Bůh ví, že v den, kdy byste z něho jedli, otevřou se vaše oči a budete jako Bůh znát dobro a zlo.“ (Gen 3,1-5)*

Co toto orientálně názorné a barvitě vyprávění líčí? Staré a stále trvající pokušení člověka být jako Bůh – znát dobro i zlo, rozhodovat o tom, co je dobrem a co zlem. Atentátníci v Paříži, v Islámském státě a mnohde jinde, si prostě osobují Boží právo rozhodovat o životě a smrti druhých. Je to hrozné pokušení. Tím hroznější, že to dělají ve jménu víry. Zvrácené víry, že oni mají právo rozhodovat o životě a smrti druhých, že mají právo vyhladit ze země ty, kteří se jimi vyznávají víře protiví. Někteří jsou zřejmě zmanipulovaní, fanatizovaní. Ale někteří mají také dobré či špičkové evropské vzdělání. Překvapuje to?

Dvě velké katastrofy, dvě velká vraždění dvacátého století. První se událo v zemi nevzdělaných mužů a vedl je vzdělaný vůdce Lenin. Druhé měli na svědomí příslušníci velmi vzdělaného národa a vedl je nepřítel vzdělaný mizerný malíř Hitler. Jak je možné, že se ti i oni dají strhnout ke hře na Boha? Jednou z odpovědí může být poznání, že učení o prvotním hříchu není pohádka. Je to tvrdá a poněkud zastřená realita, která v nás (nejen v nich!) chce pracovat. Potom může být zřejmé, že Ježíšovo vykoupení jako osvobození od zla, které chce působit v nás samotných, je jedinou účinnou záchranou pro toho, kdo zlým být nechce. A že Ježíšovo vítězství je jisté, ale dokoná a projeví se až na konci dějin. Do té doby trvá, jak nás na to Pán Ježíš upozornil, zápas mezi dobrem a zlem v nás i okolo nás.